

SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE	9
Rozdział 1. OD ZAPOŚREDNICZENIA DO MEDIATYZACJI – W POSZUKIWANIU KONCEPTU BADAWCZEGO	23
1. Mediatyzacja życia publicznego	23
1.1. Od medium do zapośredniczenia – geneza i znaczenie terminów	23
1.2. Metafory mediatyzacji	26
1.3. „Globalizacja niczego” i jej warianty w ujęciu George’a Ritzera jako tło mediatyzacji	29
1.4. Ku mediokracji, czyli we władzy mediów	32
2. Mediatyzacja jako koncept badawczy	33
3. Mediatyzacja jako proces społeczny	39
3.1. Mediatyzacja w ujęciu Winfrieda Schulza	40
3.1.1. Funkcje mediatyzacji	44
3.1.2. Scenariusze mediatyzacji	48
3.2. Ujęcie mediatyzacji według Friedricha Krotza	51
4. Pojęciowe puzzle: zapośredniczenie, medializacja, medialność	53
4.1. Zapośredniczenie	53
4.1.1. Zapośredniczenie w perspektywie mediologii	59
4.2. Medializacja	65
4.3. Medialność	69
Podsumowanie	70

Rozdział 2. PONOWOCZESNOŚĆ JAKO KONTEKST DLA PROCESÓW MEDIATYZACJI I CELEBRYTYZACJI	74
1. Ponowoczesność, mediatyzacja, celebrytyzacja	74
2. Różne ujęcia ponowoczesności	78
2.1. Od późnej nowoczesności do modernizacji refleksyjnej (Anthony Giddens, Ulrich Beck)	78
2.2. Ponowoczesność według Zygmunta Baumana	80
2.2.1. Jednostka – aktor w ponowoczesnej perspektywie	82
2.3. Ponowoczesność według Michela Maffesolego	85
2.3.1. Model jednostki – osoby	88
3. „Bycie medialnym” jako wartość w perspektywie społecznej, politycznej i ekonomicznej	91
3.1. Perspektywa socjologiczna „bycia medialnym”	96
3.2. Perspektywa polityczna „bycia medialnym”	100
3.2.1. Mediatyzacja polityki	100
3.3. Perspektywa ekonomiczna „bycia medialnym”	111
4. O polu medialnym	115
4.1. Teoria pól Pierre’a Bourdieu	115
4.1.1. Dynamiczna koncepcja pola	116
4.1.2. Relacje pomiędzy polami	119
4.1.3. Podmiotowość	123
4.2. Reguły gry pola dziennikarskiego	124
4.3. O próbie zawłaszczania przez pole medialne pozostałych pól	128
4.3.1. Habitus medialny	132
Podsumowanie	139
Rozdział 3. TRANSFORMACJA MEDIALNYCH WZORÓW OSOBOWYCH – OD LIDERÓW OPINII DO CELEBRYTÓW	140
1. Schyłek klasycznych autorytetów	140
1.1. Liderzy opinii, czyli Mertonowskie „osoby wpływu” i ich rola	141
1.2. Eksperci i doradcy w ujęciu socjologicznym	147
1.2.1. Ekspert u Georga Simmla	148
1.2.2. Ekspert w perspektywie mediologii Régis Debray	148
1.2.3. Ekspert w ponowoczesnej perspektywie	149
2. Naukowcy jako eksperci – ujęcia socjologiczne	151
2.1. „Intelektualiści” jako eksperci w ujęciu Roberta Mertona	151
2.2. Naukowcy i pole naukowe	156
2.3. Naukowcy w medialnym polu – eksperci czy fast thinkers?	157
2.3.1. Strategia „trójpolówki”: pole naukowe (akademickie), pole polityki a pole medialne	158

2.4. Dziennikarze – eksperci – komentatorzy. Eksperti medialni i pseudo-eksperti	161
3. Dziennikarze – w poszukiwaniu nowych strategii zawodu	167
3.1. Sami o sobie – autowizerunek dziennikarzy	169
3.2. W poszukiwaniu nowych strategii działań i nowych standardów etycznych	173
3.2.1. Dziennikarska tożsamość – ponowoczesna wielość ról a dyktat rynku	173
3.2.2. W pogoni za newsem – odchodząc od profesjonalizmu	174
3.3. Dziennikarz czy showman-celebryta – jaka strategia w dziennikarskim polu?	178
3.3.1. Ewolucja modelu dziennikarstwa	178
3.3.2. Wybór strategii w dziennikarskim polu	180
4. Każdy może zostać ekspertem. Eksperti-komentatorzy w mediach. Przegląd wyników badań	186
Podsumowanie	194

Rozdział 4. CELEBRYCI JAKO KLUCZOWI AKTORZY PONOWOCZESNOŚCI	196
1. Celebryci w perspektywie społeczno-kulturowej	196
1.1. Bohaterowie i święci jako celebryci avant la lettre	197
1.2. Typologie celebrytów	198
1.3. Rola mediów i przemysłu medialnego w kreowaniu celebrytów	200
1.4. Od celebryty (cewebryty i telebryty) do gwiazdy	212
1.4.1. Kim jest cewebryta? Przykłady	213
1.4.2. Kulturowa logika celebryty	219
1.4.3. Gwiazda (sława)	221
1.4.4. Pierre Bourdieu – socjolog – celebryta-gwiazda, czyli w mediach na własnych warunkach	224
1.5. Współczesne role celebrytów	226
1.6. Habitus celebryty	230
1.7. Celebryta jako produkt mediatyzacji, personalizacji i utowarowienia	232
2. Celebrytyzacja sfery publicznej	242
2.1. Stadium demokratyzacji celebrytów	243
2.2. Stadium dywersyfikacji celebrytów	247
2.3. Stadium transgresji celebrytów	252
3. Celebryci w perspektywie komunikowania politycznego	257
3.1. Mediatyzacja polityki a medialna sfera publiczna	257
3.2. Rodzaje politycznych celebrytów	259
4. Celebryci w perspektywie komunikowania marketingowego (wymiar ekonomiczny)	265
4.1. Role celebrytów w komunikowaniu marketingowym	267

4.2. Celebryci w reklamach banków	272
4.3. Wartość celebrytów – rankingi tygodnika „Forbes”	278
5. Ponowoczesny kres intelektualistów. Czy intelektualiści muszą zostać celebrytami?	286
5.1. Naukowcy w medialnym polu	288
5.1.1. Socjolog w polu medialnym	288
5.1.2. „Socjologowie medialni” a etos socjologii	296
5.2. W poszukiwaniu optymalnej strategii istnienia w polu medialnym	302
5.2.1. Habitus uczonego-eksperta a habitus celebryty	302
Podsumowanie	309

Rozdział 5. KONSEKWENCJE MEDIATYZACJI I CELEBRYTYZACJI: TABLOIDYZACJA I INFOTAINMENT 311

1. Tabloidyżacja jako globalny trend współczesnych mediów	311
1.1. Badania nad tabloidyżacją w Polsce i w świecie	317
1.2. Dwa wymiary tabloidyżacji: formalny i jakościowy	319
1.2.1. Formalny wymiar tabloidyżacji	319
1.2.2. Jakościowy wymiar tabloidyżacji	323
1.3. Krytyka i obrona tabloidyżacji	331
1.3.1. Krytyka. Tabloidyżacja jako zagrożenie	331
1.3.2. Obrona tabloidyżacji – „poszerzenie sfery publicznej”	339
1.4. Fenomen peopolizacji we Francji jako przykład lokalnej adaptacji globalnego trendu	341
2. Infotainment i jego odmiany jako wiodące strategie mediów	351
2.1. Infotainment – próba zdefiniowania strategii	351
2.2. Democraintainment, politicotainment jako odmiany infotainmentu	359
2.3. Infotainment w polskich programach informacyjnych – przegląd wyników badań	371
Podsumowanie	380

ZAKOŃCZENIE 382

BIBLIOGRAFIA 389

SPIS TABEL 424

SPIS PRZYKŁADÓW 427

ANEKS 428

INDEKS NAZWISK 431

INDEKS POJĘĆ 441